

Yazan: Eliz AÇIKBAŞ
Çizen: Eliz AÇIKBAŞ

MOLLY'NİN MASALI

Bir varmış, bir yokmuş... Uzak diyarlarda bir yerlerde, ormanda küçük bir kulübede yaşayan Molly adında yeşil saçlı, mavi gözlü şirin mi şirin bir kız yaşarmış.

Molly bir gün sıcacık yatağında mışıl mışıl uyurken rüyasında, ormanın derinliklerinde bulunan kocaman çınar ağaçlarının olduğu yerde, toprağın altına doğru inen gizli bir kapı görür.

Tam da rüyasının en heyecanlı yerindeyken birden uyanır.

Ama aklından o gizli kapıyı hiç çıkaramaz. Bir gün merakına yenik düşerek rüyasında gördüğü gizli kapıyı bulmak için ormandaki bilge cadıya gider.

Bu cadı masallardaki bildiğimiz kötü cadılardan değildir. Çocukları ve hayvanları çok seven, yardımsever ve bilge bir cadıdır.

Molly cadıya rüyasında gördüğü ormanı ve gizli kapıyı anlatır ve cadıya kapının yerini bilip bilmediğini sorar.

Cadı: «Evet, o ormanı ve koca çınar ağaçlarını çok iyi biliyorum ama o gizli kapıyı daha önce hiç görmedim» der.

Molly: « Peki, bana ormanın bir haritasını verir misin? Kapıyı kendim bulmaya çalışacağım» diye sorar.

Cadı, evindeki büyük sandığından bir harita çıkarır ve Molly'ye dönerek « Al bakalım küçük kız. Sakın kaybetme bu haritayı» der.

Molly: “Teşekkür ederim” der ve gizli kapıyı bulmak üzere yola koyulur.

Molly üzerinde kırmızı başlıklı kız yazan kapıyı aralar ve yavaşça içeri girer.

Kendini harika bir ormanın içinde bulur.. Birden elinde sepetiyle büyükannesine b6rek 66rek g6t6ren kırmızı başlıklı kızı g6r6r.

İçini bir korku kaplar. 67nk6 biliyordur ki tam da Őu anda k6t6 kalpli kurt b6y6kannesinin evine gitmek 6zerebilir ve onu yemeye hazırlanıyordu.

Molly aceleyle kırmızı başlıklı kızdan önce büyükanneye gider ve orda kurdu görür.

Molly: « *Tatlı Kurt! Lütfen büyükanneyi yeme.*» diyerek yalvarır.

Kurt: «*Büyükanneyi yemek mi??!! Peki sen nerden biliyorsun bunu?... Hiç kimseye söylemedim ben...*»

Molly: « *Bir tek ben biliyorum. Bu bir masal ve bu masalı tüm dünyadaki çocuklar okuyacak...Eğer sen büyükanneyi yersen bütün dünya çocukları seni kötü biri olarak hatırlayacak...Bunu gerçekten istiyor musun?*» diye sorar.

Kurt: «*Hmmm.. Tabiki bunu istemem.. Ama karnım çok aç ve o börekleri çörekleri yemek istiyorum... Başka ne yapabilirim?*» der

Molly: « *Neden büyükanneden karnının aç olduğunu ve sana yiyecek vermesini istemiyorsun? Eminim seni kırmayacaktır...*»

Kurt bu teklifi düşünür ve;

Kurt: « *Peki küçük kız... seni dinleyeceğim ve büyükanneden yiyecek isteyeceğim.. Ama eğer vermezse kesinlikle büyükanneyi yerim haberin olsun*» der...

Birlikte büyükanneninin kulübesinin kapısını çalarlar... Büyükanne kapıyı açar ve yumuşacık bir sesle «Merhaba... Hoşgeldiniz evime... Ben de yalnızlıktan sıkılıyordum... Hadi girin girin içeri..» diyerek Molly ve Kurdu evine alır..

Kurdun şaşkınlıktan gözleri faltaşı gibi açılmıştır.

Kurt: «Büyükanne... Sana bir şey diyecektim... Çok karnım acıktı... Yiyecek bir şey de bulamadım... Acaba bana verecek yiyecek birşeylerin var mı...?? » diye sorar.

Büyükanne: «Olmaz mı tatlı kurt... Nefis bir böğürtlenli pasta yaptım.. Böğürtlenleri de ormandaki hayvan dostlarım topladı getirdi bana... Yanında da bir bardak süt veririm... Eğer doymazsan torunum gelecek birazdan ... O da börekler çörekler getirecek...» der.

Kurt şaşkınlıktan ne diyeceğini bilemez ...O sırada Molly'le göz göze gelirler...

Molly de karnını doyurduktan sonra büyükanneden izin ister ve kulübenin kapısına doğru yönelir...

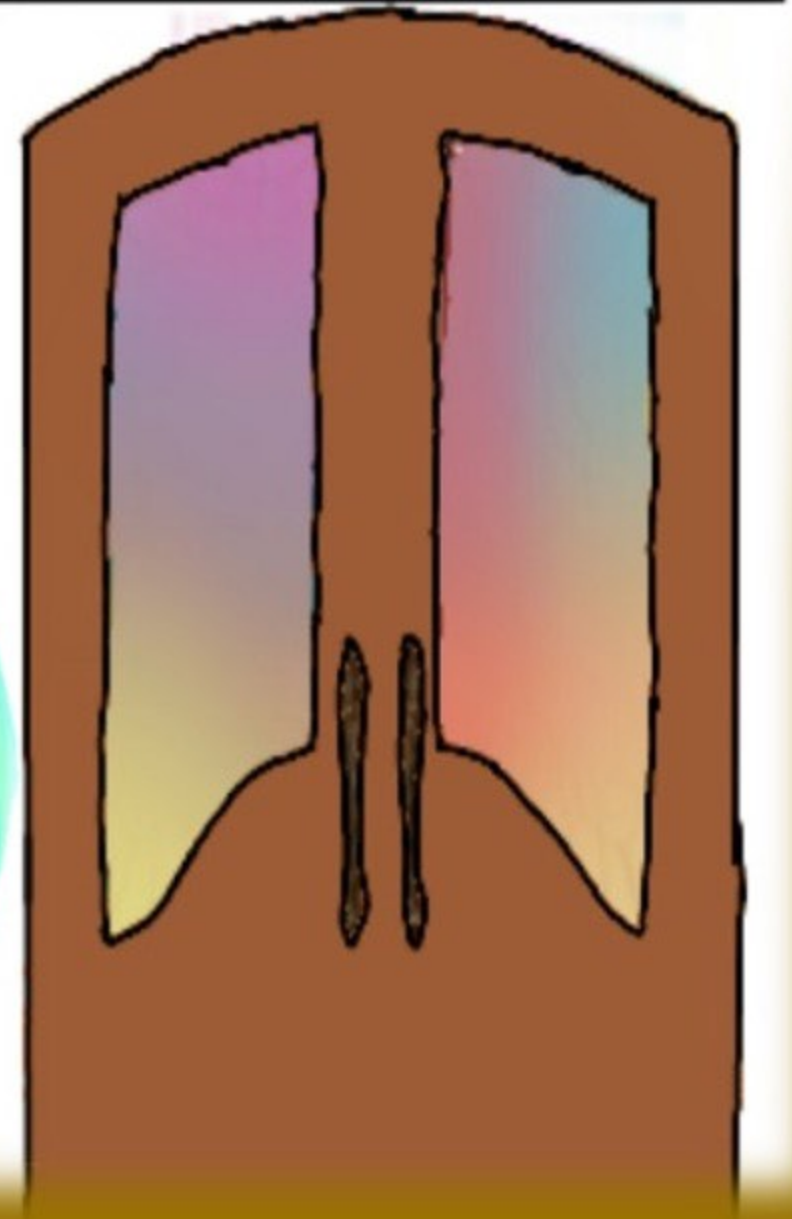
Molly kulübenin camından son bir kez büyükanne ve kurda bakar.. Onlar çoktaaannn derin bir sohbeta dalmışlardır bile....

Kırmızı Başlıklı Kız

Molly birden tekrar kendini masal kapılarının olduğu odada bulmuştur. Bu defa merakla üzerinde Pamuk Prenses ve Yedi Cüceler yazan kapının üzerindeki düğmeye basar.

Çok heyecanlanmıştır. Veeee... En sevdiği masallardan birinin içindedir şimdi.

Aklına masaldaki kötü kalpli kraliçe gelir. Ve tabiki pamuk prensese verdiği o kıpkırmızı zehirli elma... «*Hemen kraliçeyi durdurmalıyım*» diye düşünür ve birden kendini kraliçenin odasında bulur.

Kraliçe Molly'yi görünce çok şaşırır. Çünkü tam o sırada pamuk prensese vereceği elmanın zehrini hazırlamakla uğraşıyordu.

Molly: «*Güzel kraliçe... Lütfen o zehirli elmayı prensese verme*» der...

Kraliçe: «*Zehirli elma mı??!! Peki sen nereden biliyorsun bunu... Hiç kimseye söylemedim ben...*»

Molly: «*Bir tek ben biliyorum .. Bu bir masal ve bu masalı tüm dünyadaki çocuklar okuyacak...Eğer sen o zehirli elmayı prensese verirsen ve prenses ölürse bütün dünya çocukları seni kötü biri olarak hatırlayacak...Bunu gerçekten istiyor musun?*» diye sorar.

Kraliçe: «*Tabiki bunu istemem.. Ama bu sihirli ayna pamuk prensesin benden daha güzel olduğunu söyleyip duruyor.Bu dünyadaki en güzel kişi ben olmak istiyorum...*» der.

Molly: « Bence o ayna gerçek güzelliğin ne demek olduğunu bilmiyor...Benim yanımda başka bir ayna var istersen bir de ona sorabilirsin?»

Kraliçe: “Peki bir de o aynaya sorayım.” der.

Molly çantasından çıkardığı aynayı Kraliçeye verir ve Kraliçe aynaya bakarak “Ayna ayna... Söyle bana.. Var mı bu dünyada benden daha güzel birisi?” diye sorar.. Ayna cevap verir;

“Kraliçem bu dünyada yaşayan her canlının kendine özgü bir güzelliği var.... Ama güzellikten daha önemli şeyler var... İyi kalpli olmak, yardımsever olmak, çalışkan olmak mesela... Eğer bu özelliklere sahipsen dünyadaki en güzel kişi sen olursun kraliçem” der...

Kraliçe bu cevaba çok şaşırmıştır...Belli ki kendi aynası yıllarca onu kandırmıştır. Zehri hazırlamaktan vazgeçer ve aldığı kırmızı elmaları kocaman bir sepete doldurur..

Molly: *«Ne yapacaksın o elmaları kraliçem»* diye sorar..

Kraliçe: *«Beni meşgul etme küçük kız... Çok işim var.. Elmaları şekerle kaplayıp çocuklara dağıtacağım...Kendi güzelliğimi düşünmekten uzun zamandır çocuklarla ilgilenemedim.»* der.

Molly çok mutludur. Bu masaldaki kötü kalpli kraliçe artık iyi bir kraliçe olmuştur.. Canı elmaşekeri çeker.

Molly yine kendini masal kapılarının olduğu bölmede bulmuştur... Bu defa merakla üzerinde Rapunzel yazan kapının üzerindeki düğmeye basar.

Bu masal da çok sevdiği masallardan biridir. Rapunzel'in altın sarısı saçlarını düşünür..Bir de kendi yeşil saçlarını.

Sonra birden aklına masaldaki cadı gelir ve kendini cadının marul bahçesinde bulur. Çiftçiyi, cadının bahçesinden topladığı marulları hamile karısına verirken görür.

İçini bir umut kaplar *"Demek ki Rapunzel hala dünyaya gelmemiş, hemen gidip cadıyla konuşmalıyım, hala vakit var"* diye geçirir aklından.

Bahçede marullarını sulayan cadıyı görür.
Molly: «Merhaba iyi kalpli cadı. Lütfen çiftçi ve karısının bebeğini onlardan alma. Uzun süredir o bebeği bekliyorlar.» der.

Cadı: «İyi kalpli cadı mı??!! Bebek mi?? Peki sen nerden biliyorsun Rapunzeli onlardan alacağımı?? Hiç kimseye söylemedim ben.»

Molly: « Bir tek ben biliyorum. Bu bir masal ve bu masalı tüm dünyadaki çocuklar okuyacak...Eğer sen Rapunzel'i annesinden alırsan bütün dünya çocukları seni kötü biri olarak hatırlayacak...Bunu gerçekten istiyor musun?» diye sorar.

Cadı: «Tabi ki bunu istemem.. Ama ben de bu hayatta çok yalnızım...Hiç arkadaşım yok. Eğer Rapunzel benim olursa hiç yalnız kalmam hiç de canım sıkılmaz.» der.

Molly: « İnsanlara kötülük yaparak arkadaş bulamazsın ki. Hem ben bu masalın sonunu biliyorum.. Böyle kötülük yapmaya devam edersen Rapunzel de seninle kalmayacak» der.

Cadı ne yapacağını şaşırır. Bütün planları suya düşmüştür. İçini tekrar yalnız kalma korkusu kaplamıştır. « Hem çiftçiyle çoktan anlaştık bebeği bana vermeyi kabul etti. Peki ne yapabilirim?». diye sorar Moll'ye.

Moly gülümseyerek cevap verir. «Aslında çok basit. Neden bahçende yetiştirdiğin marulları, domatesleri, salatalıkları toplayıp çiftçiye ve karısına götürüp bebeği almaktan vazgeçtiğini söylemiyorsun? Annesi sağlıklı beslenirse bebek de sağlıklı olur. Çiftçi ve karısıyla arkadaş olursan bebekleri de seni çok sever. Her gün bahçene gelir oyunlar oynarsınız... Onun büyüdüğünü görürsün ve birlikte mutlu olursunuz.».

Bu fikir cadının çok hoşuna gitmiştir. Aslında o da yıllardır kötülük yapmaktan sıkılmıştır. İyi biri olmak için mükemmel bir fırsat diye düşünür ve bahçesinden sebzeleri toplama başlar....

Molly'nin iini bir sevinç kaplamıştır. *“Daha gezecek ook masal var”* diye düşünür...

Bütün masallardaki kötü kalpli cadılarla, kraliçelerle kurnaz tilkilerle kurtlara konuşarak onları iyi biri olmaya ikna etmek için sabırsızlanır.

Ama çok yorulmuştur... *«Evime gitmeliyim artık»* diye düşünür ve birden kendini masal odasına girdiği kapının önünde bulur. Kapıyı yavaşça açar ve taş merdivenlerden çıkararak yaşadığı ormana gelir.

Evine gelip yatağına yatar. Güzel bir uykuyu haketmiştir.

Sabah uyandığında yatağının başucunda elmaşekerleri, bir sepet dolusu marul ve koca bir dilim böğürtlenli pasta bulur.

Kendi kendine gülümseyerek *“İyilik herkesin içinde var. Ama bazı insanlar bunun farkında değil.”* diye düşünür.

YAZAR KİMDİR

Yazar Eliz AÇIKBAŞ, 13.05.2010 tarihinde Ankara'da doğdu. Büyük Kolej Ortaokulu 5-A sınıfında öğrencidir. Yazar, ailesini, arkadaşlarını, kedilerini, müziği, dansı ve piyanoyu, çok sever.

Cep telefonunuzla QR kodu okutarak Molly'nin Masalını benim sesimden dinleyebilirsiniz.

YAZARIN NOTU

«Çocuklar masalları mutlu olmak için okurlar...Her ne kadar bütün masallar mutlu sonla bitseler de o masalarda yaşayan mutsuz birileri vardır hep...Büyücü cadılar, kötü kalpli kraliçeler, hain kurtlar...Neden bu kötü karakterler de mutlu olmasın diye düşündüm ve bu masalı yazdım...Umarım keyifle okursunuz.»